

[Rahbæk Møller]

lukke, og den mulighed tror jeg ikke på nogen måde vil formindske incitamentet hos den virksomhed, der måtte være i krise, til selv at prøve at løse problemerne.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg havde ikke mere taletid før, og derfor var jeg nødt til at springe det afsnit om svenskerne over og se på den danske situation. Jeg mener helt klart, at den danske iværksætterlovgivning med klippekortmodellen er lige så god som den model, svenskerne har gjort brug af, og jeg mener endda, at den faktisk er bedre.

Og så vil jeg godt sige til hr. Rahbæk Møller, at sådan som jeg forstod hr. Rahbæk Møllers sidste indlæg, står og falder det udelukkende med, om der er kapital nok i de nuværende ordninger. Og det er vores opfattelse, at der er tilstrækkelig kapital til de opgaver, der skal løses.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Nej, det er ikke kun et spørgsmål om kapital. Det er da rigtigt, at der findes risikovillig kapital et eller andet sted, det er bare svært at koble projekterne til kapitalen. Det drejer sig om at bruge de instrumenter, vi har, nemlig regionale udviklingsselskaber, og prøve at udstyre dem med penge, personale og alle de ting, der skal til for at gøre en særlig indsats, som vi ikke har mulighed for i dag. Vi har generelle ordninger, som virker langsomt, men hvis det skal virke hurtigt nok, når en egn virkelig er kørt ned, skal der gøres noget mere end bare at henvise til den ganske almindelige og generelle erhvervs politik.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om ændring af lov om erstatning for skader forårsaget af stormflod.

Af Tommy Dinesen (SF) m.fl.

(Fremsat 14/10 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Industriministeren (Trøjborg):

Jeg vil gerne indlede med at sige, at regeringen anerkender de gode intentioner, der ligger bag hr. Tommy Dinesens lovforslag, der går ud på at ændre kravet i stormflodsloven om, hvornår stormflodsskader skal anmeldes, således at de blot skal anmeldes inden 2 måneder efter, at skaden har kunnet konstateres.

Når regeringen alligevel må gå imod forslaget, skyldes det to forhold. Hovedproblemet er, at forslaget vil umuliggøre sagsbehandlingen, og at man risikerer, at udgifterne til erstatning eksploderer. Hvis man kan nøjes med at anmelde en skade inden for et vist tidsrum efter, at den har kunnet konstateres, men uden at sætte det i relation til, hvornår selve stormfloden fandt sted, vil Stormflodsrådet aldrig kunne få afsluttet sin sagsbehandling, og derfor bliver det vanskeligt at få et samlet overblik over skadernes omfang som følge af en stormflod. Det strider klart imod ønsket om en rimelig og hurtig sagsbehandling.

Dertil kommer, at det vil være næsten umuligt at tage stilling til de sager, der kommer frem, efter at skaden har kunnet konstateres, fordi der kan optræde alle mulige former for skader, hvis oprindelse kan diskuteres. Hvem kan f.eks. afgøre 3 år efter en stormflod, hvornår et rør er rustsprængt? Skyldes det, at isoleeringen blev våd under oversvømmelsen, eller var der andre årsager?

En væsentlig del af sådanne sent anmeldte skader må tillige antages at have karakter af følgeskader, for hvilke der ikke ydes erstatning efter loven. Man må i denne forbindelse huske, at erstatninger efter stormflodsloven har karakter af umiddelbar katastrofehjælp til de ramte; men det har aldrig været hensigten på lang sigt at friholde personer for enhver tænkelig udgift, der kan tænkes at følge af en storm-